

ning til fiskerierhvervet.

På den anden side gør fiskerierhvervets nuværende situation, at der formentlig fortsat i en periode vil være behov for et vist statsligt engagement i finansieringen. Den betydelige overkapacitet i fiskerierhvervet har sammen med reducerede fiskekvoter og stigende priser medført, at rentabiliteten i fiskeriet i en periode har været meget lav. Risikoen ved udlån til erhvervet er derfor øget væsentligt.

Samtidig må det imidlertid tillægges vægt, at udlånspolitikken over for fiskerierhvervet ikke bidrager til at fastholde overflødig kapacitet i fiskerflåden. Dette er vigtigt for at sikre den nødvendige strukturtilpasning i fiskerflåden og dermed en bedre økonomisk indtjening i erhvervet.

1.3. Arbejdsgruppens indstilling

Det er arbejdsgruppens *indstilling*, at en privatisering af Fiskeribankens *fremtidige långivning* kan ske ved at:

- Fiskeribanken nedlægges gennem ophævelse af fiskeribankloven. Den fremtidige långivning vil således skulle ske via det private kapitalmarked, først og fremmest pengeinstitutterne.
- Der i en overgangsperiode under hensyntagen til fiskerierhvervets økonomiske situation indføres en statslig garantiordning for udlån til fiskerierhvervet.

Den midlertidige ordning udformes som en bemyndigelseslov, hvorefter fiskeriministeren på statskassens vegne inden for en årlig ramme på 300 mill. kr. kan yde garanti for lange lån, der optages til finansiering af investeringer i fiskerierhvervet. Den daglige administration af ordningen foreslås varetaget af Hypotekbanken.

- Den statslige garantistillelse udformes som en tabskaution og baseres på en risikodeling med det långivende institut, hvorefter staten maksimalt kan bære 70 pct. af tabet på de garanterede lån. Fiskeriministeriet finder dog, at garantiprocenten bør være 80 svarende til forholdene under Landbrugsministeriets ordninger.

Endvidere foreslås en opstramning i forhold til Fiskeribankens nuværende vilkår, idet der anbefales:

- øgede krav til låntageres kapitalgrundlag,
- nedsættelse af den maksimale belåningsgrænse (fremover maksimalt 60 pct.),
- garantiordningen kun dækker lån ydet til investeringer i fiskerifartøjer og opdræt.

De statslige udgifter ved garantiordningen skønnes at udgøre 20–25 mill. kr. i ordningens første år, hvortil kommer administrationsudgifter.

De nærmere retningslinjer for garantiordningen fastsættes ved bekendtgørelse efter forudgående forhandlinger med fiskerierhvervets og pengeinstitutternes organisationer. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at en decentral model, hvorefter staten stiller garanti over for det enkelte pengeinstituts udlån, må foretrækkes, bl.a. henset til at inddrage pengeinstitutternes større information om de enkelte låntagere, sikre konkurrence, og at ordningen er midlertidig. Alternativt foreligger muligheden af at stille garanti over for udlån fra et centralt kreditinstitut såsom Dansk Landbrugs Realkreditfond, jf. kapitel 2, afsnit 2.2.

Arbejdsgruppen har ikke taget stilling til spørgsmålet om længden af overgangsperioden. Det skal dog bemærkes, at bl.a. hensynet til EF gør, at der må lægges afgørende vægt på, at der på forhånd er fastlagt ordningens løbetid og en eventuel aftrapning.

Arbejdsgruppen har endvidere behandlet spørgsmålet om privatisering af Fiskeribankens *eksisterende lånebeholdning*, jf. kapitel 3. Det er vurderingen, at det ud fra statsfinansielle hensyn ikke anses for formålstjenligt at privatisere den nuværende lånebeholdning, som i øvrigt påregnes at indebære betydelige underskud på Fiskeribankens drift i 1990 og de efterfølgende år.

Det er derfor arbejdsgruppens *indstilling*, at

- den eksisterende långivning overgår til finansforvaltning i Hypotekbanken,
- der snarest forelægges Finansudvalget aktstykke om dækning af Fiskeribankens underskud i 1990 på den almindelige drift (25 mill. kr.) og udgifter til henstandslåneordningen (10 mill. kr.).

Arbejdsgruppen har herudover drøftet, hvorvidt man fra Fiskeribankens side i større udstrækning end hidtil skal indgå i akkordordninger. Etablering af formaliserede akkordordninger må frarådes, men arbejdsgruppen finder samtidig, at Fiskeribanken må være åben for i højere grad at